

Selv om vi har den opfattelse, at amterne burde nedlægges – den konsekvens drager vi trods alt i vores holdning til, om der skal være dobbeltadministration, i modsætning til Venstre, der ikke ønsker dobbeltadministration, men gerne vil opretholde amterne; det kan man så diskutere ved en anden lejlighed – så mener vi lige præcis på det her område, at det er rimeligt, at amterne får den opgave. For vi tror på, at amterne kan løfte den opgave, og vi tror på, at det vil gavne narkomanerne, og det er det, vi ønsker. Vi ønsker, at narkomanerne skal have behandling.

Så kan jeg forstå, at SF har trukket deres ændringsforslag tilbage, og det betyder jo så, at man ikke behøver at melde på det, men som det fremgår af betænkningen, havde vi indstillet, at ændringsforslaget skulle forkastes.

Jeg er glad for, at vi har nået at få koordineret lidt, så der kommer en form for tilsyn med de private behandlingsinstitutioner, men jeg skal understrege, at når vi deltager i de videre forhandlinger om, hvordan det tilsyn skal udvirkes, så vil vi understrege, at de private institutioner netop har deres egenart. Det er den egenart, som de forskellige private institutioner har, der gør, at visse narkomaner bedst lader sig behandle på præcis de institutioner, og den egenart må et nidkært tilsyn ikke ødelægge. Det vil vi lægge vægt på under den videre udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er så mærkeligt at høre hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet, der pludselig kan forsvare øget bureaukrati, og det er så mærkeligt at høre, hvordan man på den ene side siger: Jamen kommunalbestyrelserne og kommunerne kan ikke leve op til deres ansvar, og derfor skal behandlingen af misbrugere tages fra kommunerne, mens på den anden side amterne kan leve op til deres ansvar, og derfor skal de have ansvaret på dette område.

Næste sætning lyder så: Jamen amterne skal nedlægges, og så skal ansvaret tilbage til kommunerne!

Man vil også gerne fra Fremskridtspartiets side have, at kommunerne alligevel får indflydelse på, hvor og hvordan behandlingen skal foregå, og samtidig er man bundutilfreds med den måde, det hele er foregået på i kommunerne.

Det er, som om man forgæves leder efter en eller anden måde at håndtere dette område på, og der må ske et eller andet, for der er ikke nogen succes med behandlingen. Så sidder man og flytter rundt på noget kompetence i stedet for at tage fat om problemerne dér, hvor de er: Behandlingspladserne mangler. Vi ved alle sammen, at der er så uendelig få døgnbehandlingspladser for en misbruger i dette land. De få, der er, er for de flestes vedkommende i private institutioner, og der skal oprettes nogle flere døgnbehandlingsinstitutioner. Det er det eneste, der har givet nogen resultater. Al den anden form for behandling, der foregår, giver ingen resultater.

Men i stedet for at tage fat om det og sige: Lad os så se, hvordan vi kan få samlet penge sammen, så vi kan give den rigtige behandling, så finder man på at bytte rundt på kompetence – rent hokusfokus, der ikke giver noget som helst resultat.

Løsenordet i dette er koordinering. Jeg kunne godt tænke mig at få en forklaring på, hvordan koordineringen skal foregå, og hvorfor det skulle løse problemet bedre. Så skal der være flere parter, der skal tale sammen. Når kommunerne ikke kan finde ud af det, hvorfor skulle de så bedre kunne finde ud af det, når de skal koordinere deres indsats med amternes?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Uanset hvilke argumenter fru Tove Fergo anvender, kan det ikke skjules, at alle partier minus Venstre i Folketinget er ved at vedtage en fælles forstærket indsats over for narkomanerne, og det er godt. Man har set bort fra forskellige ideologiske og også forskellige kommunale og strukturelle synspunkter og har i stedet for forsøgt at løse opgaven i fællesskab fra Fremskridtspartiet over til De Konservative, regeringspartierne, SF og Enhedslisten.

De eneste, der ikke vil medvirke ved det her, er Venstre. Argumentet er bureaukrati, og argumenterne er mange andre, måske endda indimellem opfundet til lejligheden. Lad os alle konkludere, at sådan har Venstre det åbenbart med narkomaner. Dem ønsker man ikke at løfte en finger for i samarbejde med de andre partier i Folketinget. Her ønsker man at isolere sig. Velbekomme!

Så siger fru Tove Fergo, at nu drejer det sig om at give den enkelte narkoman en ret til stof-fri behandling. Jeg kunne godt tænke mig, at fru